

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 570
din 23.07.2008

Dosar nr: 405/2008

Petiția nr: 7237/22.05.2008

Petent: M L P

Obiect: Emiterea unei decizii de modificare a raporturilor de muncă

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1. M L P,
județ Mehedinți

I. 2. Denumire și sediu reclamat

1. Casa Județeană de Pensii Mehedinți, loc. Drobeta Turnu Severin, Bd. Carol I, nr. 3,
județ Mehedinți

II. Citarea părților

Procedura de citare a fost îndeplinită la data de 17.06.2008, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit prevederilor art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, republicată. Părțile au fost absente la audiere, procedura de citare a fost legal îndeplinită.

III. Obiectul sesizării și susținerile părților

Petentul, prin sesizarea nr. 7237/22.05.2008, aduce la cunoștința CNCD faptul că directorul Casei Județene de Pensii Mehedinți a emis o decizie prin care au fost modificate raporturile de muncă față de petent, decizie emisă din cauza apartenenței sale sindicale. Astfel petentul arată că, la emiterea deciziei, nu s-a ținut cont de prevederile Legii nr. 54/2003, legea sindicatelor, precum și de Legea 188/1999 privind statutul funcționarilor publici.

Prin adresa nr. 7492/27.05.2008 Colegiul Director a citat Casa Județeană de Pensii Mehedinți la sediul CNCD, solicitând și transmiterea unui punct de vedere referitor la obiectul petiției. C.J.P. Mehedinți a răspuns solicitării Colegiului Director, prin adresa nr. 8582/17.06.2008, comunicând următoarele:

Emiterea deciziei contestată de petent este motivată de următoarele înscrisuri:

- Adresa nr. 1058/31.04.2008 prin care Casa Națională de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale transmite o nouă structură organizatorică pe

anul 2008 prin crearea a două compartimente (compartimentul Pensii Internaționale și compartimentul Achiziții Publice)

- Adresele nr. 10780/10.04.2008 și 10805/10.04.2008 către Direcția Stabilirii și Plăți Pensii și către Direcția Economică
- Referatele cu nr. 1080/10.04.2008 și nr. 90/15.04.2008 al celor două direcții, cu propunerile de rigoare

Mutarea în cadrul altui compartiment funcțional s-a produs în cazul altor doi angajați, în cazul petentului neavând loc modificarea raportului de serviciu prin mutarea în cadrul altui compartiment, acesta rămânând în cadrul aceluiași compartiment și anume compartimentul Financiar Contabilitate, locul desfășurării activității fiind biroul Contabilitate.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, petentul consideră că este discriminat printr-o decizie de modificare a raporturilor de muncă, emisă de Casa Județeană de Pensii Mehedinți.

În drept, potrivit **art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, „(...) *prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infectare HIV ori apartenența la o categorie defavorizată care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul public, economic, social, cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.*”

Potrivit **art. 2, alin. 2 din O.G. nr. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare „*Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare.*”

Potrivit **art. 2, alin. 3 din O.G. nr. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare „*Orice comportament activ sau pasiv care, prin efectele pe care la generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități, atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe (...)*”.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când autoritățile statale induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991,

Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

În același sens, Curtea Constituțională a României, prin Decizia nr.1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, a stabilit că „*un tratament diferențiat nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice*”. De asemenea, prin Decizia nr.135 din 5 noiembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.345 din 17 decembrie 1996, Curtea Constituțională a reținut că „*principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite.*” (Decizia nr.20/2000, M.Of. nr.72/2000, DH 2000, p.44).

În vederea analizării unei petiții sub aspectul existenței sau inexistenței unei fapte de discriminare este necesară analizarea următoarelor aspecte:

1. Existența tratamentului diferențiat

În acest sens, petentul consideră că este discriminat printr-o decizie de modificare a raporturilor de muncă, emisă de Casa Județeană de Pensii Mehedinți prin care arată petentul că a fost mutat din birou și i-au fost schimbate sarcinile de serviciu din cauză că estepreședinte de sindicat.

2. În ce măsură tratamentul diferențiat a constituit o faptă de discriminare

Potrivit legislației privind prevenirea și combaterea discriminării, pentru ca o faptă să fie considerată ca fiind faptă de discriminare, aceasta trebuie să întrunească, cumulativ, următoarele condiții:

- *fapta să conștie într-o deosebire, excludere, restricție sau preferință.*
- *deosebirea trebuie să aibă la bază unul sau mai multe criterii de discriminare.*

Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: *rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.*

- *deosebirea bazată pe unul dintre criteriile de discriminare prevăute de lege are drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege.*

- *măsura să nu fie justificată obiectiv de un scop legitim și metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.*

Trebuie astfel avut în vedere faptul că deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul din criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, dar trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în acest articol de lege.

Astfel, nu toate situațiile în care anumite persoane sunt tratate diferențiat, pot constitui fapte sau acte de discriminare, iar un asemenea tratament poate avea la bază un alt motiv decât apartenența persoanei respective la una dintre categoriile prevăzute în art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000.

Examinând sesizarea și dispozițiile legale incidente, Colegiul director reține că petentul contestă decizia nr. 37/21.04.2008 emisă de Casa Județeană de Pensii Mehedinți, apreciind că este un abuz în serviciu și o discriminare produsă prin modificarea raporturilor de serviciu, mutarea din birou și schimbarea sarcinilor. Colegiul director reține argumentația Casei Județene de Pensii potrivit căreia domnul Plăvițu Mihai, doamna Doandăș Elena și domnul Tudor Vergil au rămas în cadrul aceluiași compartiment. Cu privire la aspectele sesizate, Colegiul director a reținut criteriul de discriminare invocat de petent, respectiv aderarea la sindicat, însă Colegiul apreciază că nu poate fi probată o legătură de cauzalitate între acest statut și emiterea deciziei nr. 37/2008. Petentul are posibilitatea de a contesta decizia și din petiție rezultă că a și contestat-o.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (4) și alin. (7) și art. 26 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi pentru** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. nu există probe care să demonstreze o legătură de cauzalitate între statutul de membru de sindicat și emiterea deciziei nr. 37/2008 astfel încât nu pot fi reținute aspecte care intră sub incidența art. 2 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată
2. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte, potrivit art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.27/2002 privind soluționarea petițiilor, aprobată și modificată prin Legea nr. 233/2002;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica reclamatului

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC - Președinte

COMȘA CORINA NICOLETA – Vicepreședinte

IONITĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU - Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

VASILE ANA MONICA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Data redactării 30.09.2008

